

niki se ga bodo gotovo vsi sedaj radi v molitvi spomnili, saj je bil cel življenjski rod nosač pri kaplanski bernji, vkljub temu, da je bil čislán tesarski mojster, z delom preobložen in sedaj v starosti bolj slaboten, pa se nikdar ni hotel temu postu odpovedati, pa mu je ostal zvest do smrti. Ni čuda po vsem tem, da je imel tako lep pogreb, kakor kak imenitni veleposestnik, posebno moške iz domače in sosednjih župnij so bili neobičajno številno zastopani. Pri kapeli, tam ob Paki, je cerkev sprejela pokojnega, katerega so domači gasilci v kroju nosili in spremljali, pevci so mu zapeli tu in na grobu, kjer se je poslovil od dobrega Toneta še g. dekan. Pretreslo je marsikoga jokanje odraslih moških, njegovih sinov, edina hčerka je že pred leti preminula. Njegova vdova pa visi med življenjem

in smrtjo, je od same žalosti in razburjenja te dni hitro zbolela. Stari poštenjak, zlata značajna duša, počivaj v miru!

Artiče. V cvetu svojega življenja nas je za vedno zapustil vzor fantov dobri Janez Omerzo. Bolest je stisnila naša srca, ko smo Te spremljali na zadnji Tvoji poti. Tako nepričakovano si nas zapustil, da skoraj verjeti ne moramo, da Te ne bo več med nas. Dohitela Te je nevarna bolezen in neizprosna usoda nam je zadalala ta težki udarec. Mnogoštevilno so se zbrali Tvoji tovariši, prijatelji in vsi, ki so Te ljubili, ob Tvojem grobu. Tvoji tovariši tamburaši so Ti v zadnji pozdrav zaigrali žalostinko »Vigred se povrne«. Dragi Janez! Komaj 20 pomladi si doživel, pa že si odhitel pred nami tja, kjer je večna pomlad.

smrdi. Pa naj nikdo ne misli, da je število tistih, ki se sami hvalijo, količkej upoštevanja vredno. Niti toliko jih ni, kot je prstov na roki. Med njimi so pa taki, ki so tako dobro gospodarili, da je postala pozorna celo sodnija. Tudi takšni so med njimi, ki po svojem poklicu ne bi smeli biti! Je to pisana družba. Radi tega se dobro zabavamo nad vsemi »nepesniškimi« proizvođači te pisane družbe, saj razodevajo le njeno onemoglo jezo, ki ji pa bi mogla na zdravju škodovati . . .

Male dole pri Vojniku. Blagodejno solnce že vzbuja pomladne cvetke k novemu življenju. Tudi človek se vzbuja in z novim upom gleda v bodočnost, kaj in kako bo delal. Ti naši pogledi so nekoliko zasenčeni, posebno ako se oziramo na vprašanje naše prehrane. Preteklo leto je bila v naših krajih, kakor večinoma v celi banovini jako slaba letina. Pri nas pa je še to, kar je prirastlo, oklestila toča. Prosimo oblast pomoči, posebno pa našo občino. Naj bi se naročila koruza po znižani ceni, posebno stromašni naj bi jo dobili če le mogoče brezplačno. Prosimo tudi, naj bi tudi to leto se še v večji meri izvajala javna dela, da se narod zaposli. Najsrčnejša želja in okolice pa je, da se tudi pri nas gradi cesta iz Ivence na Črešnovec-Kaadnatr, kjer je bolj potrebno, nego kje drugod, kjer so itak najboljše ceste.

Vransko. Proračun združene občine Vransko za leto 1937-38 predvideva skupno 179.795 Din izdatkov in ravno toliko dohodkov. Izmed raznih postavk je določeno za vzdrževanje in popravilo občinskih cest ter mostov 16.500 Din, za občinski ubožni sklad 25.000 Din itd. Kako dobro gospodarili novi občinski odbor, se vidi iz tega, da je kljub visokim izdatkom, ki so za tako veliko občino neizogibni in potrebni, še znižal občinske doklade na 80%, dočim so znašale dozda za bivšo trško občino 88% in bivši občini Jeronim in Prekopo pa 85%. In vendar je pri tem ostal še ves prebitek iz prejšnjega proračuna, ki znaša okrog 80.000 Din, nedotaknjen in se bo ves lahko porabil za odplačilo dolga za vodovod. Iz tega se lahko vidi, kako prazen in neutemeljen je bil strah tržanov pred združitvijo vseh bivših občin v eno, češ, da se bodo potem zaradi združitve morale zvišati občinske doklade. Zgodilo se je ravno obratno: še

št. Peter pri Mariboru. V nedeljo 14. t. m. se je vršil ob občini udeležbi občni zbor krajevne organizacije JRZ. Po poročilih funkcionarjev se je izvolil zopet stari odbor. Obširno poročilo o političnem in gospodarskem položaju pa je podal mariborski podžupan g. Franjo Žebot. Razen par izjem je vsa župnija v taboru JRZ. — Fantje novinci nas v kratkem zapustijo, da nastopijo vojaško službo in da zadostijo svoji državljanski dolžnosti. Da bi se le vsi zopet dobri in zdravi vrnili. — Od novega leta pa do danes še nismo imeli mričca. Torej znak, da je pri nas zdrav kraj in zdravi ljudje!

Vufberg. Na Jožefovo je imela naša krajevna protituberkulozna liga občni zbor. Predsednik g. dr. Okolokulak je v obširnem govoru opisal delo in boj zoper jetiko v ptujskem okraju. Pozival je vse navzoče na složno delo zoper tega hudega sovražnika človeškega rodu. G. doktor vsako sredo sprejema in pregleduje domače uboge ljudi, boine na jetiki, brezplačno. Šolarjem pa se je preskrbelo že 20 kg najfinejšega ribjega olja. Bog daj, da bi liga še naprej kazala lepe uspehe!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Dobre tri mesece so rabili naši JNS in njih rdeči prijatelji, da so

si oddahnili od strahovitega poraza pri občinskih volitvah. Svojo onemoglo jezico stresajo zdaj nad neljubimi jim osebnimi, zlasti nad novim županom v časopisu, o katerem gre glas, da je glasilo »ljudske fronte«, ki je po raznih državah mešanica liberalizma, socializma ter komunistma. S tem nehote kažejo, kaj je tudi njim v srcih. Hvala Bogu, da smo pravočasno spregledali, sicer bi tudi naša občina zaplavala časoma v nevarne vode ljudske fronte. Vsi dopisi v označenem časopisu razodevajo, kako silno se nekaterim toži po izgubljeni komandi v občini in kako silno hrepenijo zlasti po županskem stolčku. »Lastna hvala, cena mala« so rekli moške in fantje, ko so tik pred volitvami razdeljevali sedanji penzionisti znani letak, ki naj bi volilce navdušil za bivše diktatorje; isto se mora reči sedaj, ko pošiljajo samohvalne dopise v razne liste. Da, da, lastna hvala celo

Bodoče matere

morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavi, posebno zapeki, z uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE
grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S br. 15485/35.

Premagala je bolečino v nogi in je z drobnimi koraki odšla. Grofov jagar pa je obsedel za zidom, stisnil je zobe in premišljeval.

Ali to ni vražje dekle?

Kar tako mimogrede ga je dobila pod se. Najprej je mislil, da jo bo s sladkimi besedami zvalil na Fužino; zdaj pa ga je ona ujela na limanice, da bo moral dol v cerkev farje poslušat. To se mu bo ona banda na Fužini smejala! . . .

Ha, naj se le smejijo, toda ne njemu, temveč onim misijonarskim črnuhom! To mu bodo vsi verjeli, da ga je le gola radovednost gnala v cerkev. Potem pa se bo norčeval in bo farje oponašal, da se jim bodo vse krave na Fužini smejale.

Tako se bo zviti Veroniki maščeval.

Toda Veronika ga bo zaradi takega početja zaničevala. Pa ga naj! Mar mu je za to neumno dekle; da je le onim na Fužini po volji!

Neumno? Ne, neumna Veronika ni. Še nikoli ni videl takega dekleta. Hvala Bogu, da se ni ubila!

Toda: da ga je tako ujela, tega ji ne more odpuštili. Prekleta Veronika! Klel bi jo in sovražil — in ljubil obenem.

Ljubil? Pah —! Nikoli ni ljubil in nikoli ne bo. Ne, njega ne dobi nobeno dekle. Naj le skoprnevajo po njem, bojijo se ga naj, dekleta in vsi ljudje, občudujejo ga naj, drznega jagra, kralja planin, ki se z gamsi pogovarja in mu je divji Ojstre kakor oče! . . .

Ko se je somrak umaknil noči, se je pobral in šel proti planini k svojim gamsom.

* * *

Nesrečna verska razprtija, ki jo je začel nemški menih Martin Luter, in Tridesetletna vojska, ki je pustošila po Evropi, se je tudi v naših krajih poznala. Župnije so bile velike, pravih dušnih pastirjev je bilo malo. Zaradi tega ni bilo čudno, da je ljudstvo podivjalo. Le majhen del faranov je še živel s Cerkvijo in še ti so bili kristjani bolj na videz. Večina pa je živela zunaj Cerkve, otroci so doraščali brez krščanskega nauka, odrasli niso znali niti poglavitnih verskih resnic, da, celo taki so bili, ki se niti pokrižati niso znali. Z božjimi in cerkvenimi zapovedmi je bilo še slabše. Umor ali požig — to je ljudem še veljalo za greh. Grehe zoper pravičnost, zoper ljubezen do bližnjega ali zoper čistost — te pa so smatrali le za male nerodnosti in za vsakdanje človeške slabosti. Kaj čuda tedaj, da so se fantje in dekleta družili kar v društva, da so se v teh vdajali pijančevanju in nečistovanju! Posebno v pustu, na sejnih in cerkvenih žegnanjih so se dogajale reči, da jih ni mogoče popisati. Starši in predstojniki so gledali nemarno na vse to, še celo potuho so dajali mladini. Tolpe razuzdanih pajdašev in lahkomišelnih deklin so jo udrle včasih kar po deželi iz kraja v kraj, češ da so brez dela in jela, in so kradle in plenile in strahovale samotne vasi.

(Dalje sledi.)

uprava mesta Jacksonville na Floridi v Združenih ameriških državah sredstva, od katerega si obeta največji uspeh. Najela je 7 km dolgo procesijo, ki je korakala skozi mesto. Ta obhod je obstojal iz nešteatih avtomobilov in bolniških ter pogrebnih vozov. Nosili so tudi table, na katerih so bila zapisana imena onih, ki so bili ob življenju pri prometnih nesrečah. Trdno upajo, da bo pogled na te strahote glasen opomin k večji pozornosti pešcem in avtomobilistom. Vsekakor bo ta obhod več koristil, nego so doslej tozadavne kino-predstave in opomini po raznih časopisih.

Inserirajte!

tržani imajo dobiček od združitve, kar smo mi še prej vedno zatirjevali. Ravno tako pa sedaj lahko okoličani vidijo, da je bil navadni »volilni šlager«, češ, tržanom boste morali pomagati plačevati dolg za vodovod. Kljub temu dolgu so se doklade še lahko znižale. In kakor kaže, bo vodovod skoraj v dveh letih plačan, ako ne bo prišlo kaj izvanrednega vmes. Ta kratek pregled zadostuje, da lahko vsak pameten človek spozna, da znajo tudi »hribovci«, kakor se nekateri tržavni zasmehljivo izražajo o novem občinskem odboru, zelo dobro gospodariti na občini. To bo moral vsakdo priznati, kdor seveda ne gleda na občinsko gospodarstvo skozi črna strankarska očala, ki mu ne dopuščajo, da bi tudi nasprotniku, če dobro gospodari, priznal. Zato so volilci lahko popolnoma zadovoljni, da so zaupali vodstvo občine pri preteklih volitvah Pečovnikovi listi.

Škofjvas pri Celju. Celjska »Nova doba« je v svoji 12. številki z dne 12. marca prinesla dopis iz Škofjevasi, v katerem se zaletava v sedanjega g. župana. Pravi, da so občinske ceste take, da mora človek do vratu po blatu hoditi. V tem se tudi mi strinjamo z dopisnikom »Nove dobe«, da so ceste v skrajno slabem stanju. Ni pa res, da bi bil tega kriv sedanji g. župan. On vodi občino šele par mesecev in mora delati z občinskim proračunom, ki ga je naredila prejšnja uprava, ker novi proračun stopi v veljavo šele 1. aprila, kar je dopisniku dobro znano. Da so občinske ceste v tako slabem stanju, je krivda prejšnje občinske uprave. V pomirjenje dopisnika povemo, da je okrajni cestni odbor v Celju stavil v svoj novi proračun za naše obč. ceste znesek 55.000 Din, sedanja občinska uprava pa je stavila v proračun v isti namen 15.000 Din. Občina bo imela tako od 1. aprila za svoje ceste na razpolago 70.000 Din. — Koliko pa so imeli gospodje, ki je za njimi »Nova doba«, letno za cerkve. — Z obrambnim zdrom ste prišli malo pozno; glavna poplava je bila že v jeseni in je voda že takrat odnesla večnoma vso navlako, ki se je skozi več let nakopičila tam pri občinski hiši. Dopisnik se huduje, da se je drž. in banovinski proračun povišal. Kdo pa je tega kriv? Ali ne ljudje vašega kova, ki so glasovali za centralizem in tako pripomogli, da roma iz naše Slovenije vsako leto okrog 600 milijonov Din na jug, katerih mi nikoli več ne vidimo! Če bi tisti milijoni ostali tukaj, bi mi lahko izhajali z dosti nižjimi proračuni. Radi krompirja pa naj gre dopisnik k cerkvi poslušat občinski razglas, pa bo zvedel, kje in kdaj se dobi krompir. Kadar dobimo koruzo, vam pa že nanznamimo, le nič se ne bojte! V hiši, v kateri je občinski urad, je tudi gostilna. To pa je po zakonu prepovedano. In tako je prišel sedaj ukaz, da mora ali občinski urad ali pa gostilna iz hiše. Ker pa nikakor ni mogoče, da bi se urad izselil iz svoje hiše, se bo morala izseliti pač gostilna, to pa ne po krivdi g. župana, kakor to namiguje dopisnik, ampak po določbi zakona. Dopisnik se tudi norčuje iz boleznih g. župana. Dopisnik je tudi že bil bolan in še danes boleha za gotovo boleznijo. Naš g. župan pa je in bo zdrav brez take brige!

Buče. Tudi v našem kraju imamo precej naročnikov »Slovenskega gospodarja«. Pridno ga čita vse, staro in mlado, ker vsi vemo, da je to naš najboljši slovenski katoliški tednik. Čeravno nismo v prometnem kraju, se je vseeno 15. marca otvoril gospodinjski tečaj. Tudi naša dekleta se bodo nekaj naučila, kar bodo rabila v težkem življenjskem boju. Tečaj bo trajal do 15. junija, torej tri mesece, ter upamo, da bo imel dober uspeh. — V gospodarskem oziru je pri nas kakor drugod kritično. Vse, kar kmet lahko proda, nima prave cene, a kar mora ku-

piti, je vse jako drago. Naš kmet hudo trpi, kaj bi pa bilo potem, če kmeta ne bi bilo? Če bi kmet propadel, tedaj bomo tudi mi, ki smo od kmeta odvisni.

Sladka gora. Tukajšnja prostovoljna gasilska četa bo vprizorila na velikonočni ponedeljek ob treh popoldne narodno veseligr: »Micki je treba moža«. Vsem, ki bi se radi veselo zabavali, priporočamo, da si jo pogledate!

Francija. Zelo me je razveselilo, ko sem dobila semkaj »Slovenskega gospodarja«. Vsi, ki smo v tem kraju, ga s prav velikim veseljem čitamo in to tembolj, ker nas zanima vsako poročilo iz ljubega domačega kraja. Da, on je naš najboljši prijatelj, in boljšega prijatelja, kakor je »Slovenski gospodar«, si pač želiti ne moremo. Zato ga vsem priporočamo, ki ste iz ljube Slovenije tukaj v Franciji; vsak bodi njegov naročnik in ga rad čitaj. Pa tudi v ljubi domovini naj ne bo nobene krščanske hiše, ki ne bi bila naročnica »Slovenskega gospodarja«. Tukaj v Franciji nam ravno ne gre preslabo; z delom smo tudi dobro obloženi. Globoki vtis je napravilo na mene ter ostalo nezabno v spominu, ko sem romala v Lurd. Ne morem tega popisati, kar je občutilo moje srce, ko sem klečala pred duplino, kjer se je Marija prikazala Bernardki. Tudi sem s tovarišicami, ki so tukaj v bližini, romala v Lizijé, kjer je sv. Terezinka deteta Jezusa. Tamkaj je veličastna bazilika, ki pa še ni gotova. Vse smo se prav srečno počutile in solze so nam stopile v oči, ko smo bile na tem svetem kraju. Vse prijatelje in znance ter vse čitatelje »Slovenskega gospodarja« prav prišerno pozdravljamo in želimo vesele velikonočne praznike: Francika Peršak, Micika Ferenc, Veronika Jerič, Lojzika Šmídlehner.

Peter Rešetar rešetari.

Slovenski izraz za jugoslovanski parlamentarizem: **Mlin.** V mlinu se namreč dvakrat pove in pri nas smo tudi dvakrat rešetarili isto zadevo: v parlamentu in v senatu. In v mlinu se vežejo otrobi.

Ali smo en narod, ali smo trije narodi. Že tri tedne se v Beogradu najvišji gospodje prepirajo, ali smo Slovenci, Hrvati in Srbi en narod, ali smo trije narodi. Če bi ti neuki ljudje mene vprašali, jaz bi jim vedel to takoj povedati. Ker se razlikujemo po jeziku, smo trije. Sloveni pravimo: Dam, Hrvati pravijo: Daj-dam! Srbi pa pravijo: Daj! To je vendar velikanska razlika!

Zadeva Pirkmayer. Ta teden se o stvari ni več pisalo, ker se pri nas za to nihče več ne zanima in ker se bo s to stvarjo pečalo samo še Društvo narodov.

Licitacija pomij. Zaradi uradnih predpisov, da je treba za vsako prodajo imeti tri ponudbe, je ljubljanska bolnica v uradnem listu razglasila, da se vrši licitacija pomij. Ljubljanske licitacije se ne bom udeležil, čeprav vem, da ne bo slaba, pač pa čakam na beograjsko, tam bo pomij!

Trije klerikalizmi v Jugoslaviji. Ko so reševali proračun v parlamentu, so našli samo slovenski klerikalizem. V senatu pa so našli tudi še pravoslavni in muslimanski klerikalizem. Prav se godi našim liberalcem, ki so neprestano vpili pri Srbih o slovenskem klerikalizmu, da jim je konečno začel ugajati. Zdaj pa imajo iz finferja drobž.

Kramerjev sejem v Beogradu je dobro uspel. Prodal je zadnjo slovensko knjigo in ni zahteval za njo ničesar, ker je dobil za njo jugoslovanski esperanto.

V tretje gre rado. Moj kolega Peter Živkovič je bil nedavno penzioniran kot general. Zda

je penzioniran kot minister na razpoloženju. V tretje bo penzioniran kot predsednik JNS brez razpoloženja.

Kako je s sporazumom. Neprestano me vprašujete, kako je s sporazumom. Pa počakajte malo, saj se nismo še sporazumeli, ali naj napravimo sporazum!

Zaloška cesta v Parizu. Naši socialisti so dobili novo snov za svoj edini listič, ki ga še imajo. Dosedaj so stalno le pisali o Zaloški cesti v Ljubljani, kjer so pred skoro pol stoletja nekaj demonstrantov ustrelili. Pretekli teden pa je francoska socialistična vlada na osebno povelje notranjega ministra v Parizu dala na ulici streljati delavce kakor mlade mačke. To ulico bom jaz prekrstil v: Zaloško cesto v Parizu.

Položaj na Češkem. Čehi pravijo: Mi smo rojeni, da igramo. Nemci pravijo: Mi smo rojeni, da plešemo. Zato bodo Čehi nehali igrati in Nemci bodo začeli plesati!

Socialisti so za razorožitev, zato je socialist Blum razpisal posojilo za orožitev in protikapitalistični sociji so tekom dveh dni podpisali za 20 milijard posojila za orožje.

Srečo ima! Mussolini je šel v severno Afriko med muslimane. In je uspel. Deloma zaradi podobnosti svojega imena, še bolj pa zaradi barve. Njegovi spremljevalci sicer niso imele črne kože, pač pa črne srajce. Pa če jim to Angleži zamerijo, potem bodo Italijani tudi na telesu črni.

Ubogi samotar! Sredi sveta in vendar popolnoma osamljen! To je gospod bivši abesinski vladar, ker še veruje on edni v pomoč Društva narodov.

Nove knjige.

Cirilova knjigarna v Mariboru priporoča nove knjige gg. duhovnikom: Toth: Die Kirche Christi, Predigten über den 8. bis 10. Glaubensartikel, vez. 63 Din. — Constantin Noppel S. J.: Aedificatio Corporis Christi, Aufriss der Pastoral, vez. 50 Din. — Sträter Paul: Die Seele der Gottesmutter, ein Blick in das Gedankengut der Marienverehrung, broš. 39 Din. — Wolpert Leo: Fünf Minuten Christenlehre, III. Band: Katechismuslesungen, broš. 34 Din. — Pan Edmund: Vortrags-Skizzen für Marianische Kinder-Kongregationen, kart. 18 Din. — Mauriac: Lebeu Jesu, broš. 39 Din. — Tyciak Julius: Christus und die Kirche, vez. 42 Din. — Weingartner: Kurze Katechismuspredigten, I. Teil: Der Glaube, kartč. 36 Din. II. Teil: Gebete und Gebote, kart. 36 Din. III. Teil: Gnade und Gnadenmittel (Sakramente), 36 Din. — Decking Joseph: Katechesen für reifende Jugend, broš. 46 Din. — Kastner: Marianische Christusgestaltung der Welt, broš. 54 Din. — Ex ore Infantium, Kinderpredigten in der Kindersprache, vez. 46 Din. — Wo die Gottesmutter lebte, broš. 18 Din. — Ude: Ich sehe dich in tausend Bildern, Marienbetrachtungen und Predigten über das »Grüßet seist Du Maria«, broš. 18 Din.

Šmarnice! Nove šmarnice: Lepa si, lepa si, roža Marija, broš. Din 18, vez. 26. Na zalogi so še: Slomšekove šmarnice, broš. Din 17, vez. 26 Din. Sv. Bernardka, broš. Din 24, vez. Din 34. Marija in presv. Srce Jezusovo, vez. Din 20. Marija, vzor krščanskega življenja, vez. D 12. Marija, Mati dobrega sveta, 5 Din. Ker vemo, da marsikje obhajajo šmarnične pobožnosti, ko ne morejo v cerkev, pri domačih kapelah, je prav, ako sosedje zložijo skupaj denar za eno knjigo, ter se tudi pri teh kapelah čitajo lepe šmarnice. Knjige so v zalogi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

Škropljenje sadnega drevja, strokovna knjiga s slikami. Cena 10 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.